

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Součkové a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Jaroslava Vlašína v právní věci žalobce: **T. M. D.**, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, Praha 7, Nad Štolou 3, vedené u Krajského soudu v Ústí nad Labem pod sp. zn. 14 Az 327/2003, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 8. 2003 č. j. OAM-5177/VL-10-C10-2002, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 9. 2. 2005 č. j. 14 Az 327/2003 – 24,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se odmítá.**
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou osobně u Krajského soudu v Ústí nad Labem dne 9. 5. 2005 se žalobce domáhá zrušení rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 9. 2. 2005 č. j. 14 Az 327/2003 – 24, kterým byla zamítnuta žaloba směřující proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 8. 2003 č. j. OAM-5177/VL-10-C10-2002 o neudělení azylu žalobci dle ustanovení § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii ČR, ve znění pozdějších předpisů, a nevztažení na něj překážky vycestování dle § 91 téhož zákona.

Z předloženého soudního spisu plyne, že citovaný rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem, ve kterém byl žalobce řádně poučen o možnosti podat ve lhůtě dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost, byl žalobci doručen ve smyslu § 46 odst. 3, § 50b odst. 1 a § 50c odst. 4 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, v platném znění (dále jen "o. s. ř.") ve spojení s § 42 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen "s. ř. s.") dne 14. 3. 2005.

Podle ustanovení § 46 odst. 1 o. s. ř. soud předá písemnost určenou fyzické osobě k doručení na adresu jejího bytu, jejího místa podnikání, jejího pracoviště nebo místa, kde se zdržuje. Podle odst. 3 téhož ustanovení nebyla-li fyzická osoba zastížena na adrese uvedené v odstavci 1 a písemnost jí nebyla doručena ani na jiném místě, doručující orgán písemnost, která jí má být doručena do vlastních rukou uloží.

Ustanovení § 50b odst. 1 o. s. ř. stanoví, že doručovaná písemnost, kterou doručující orgán uložil, se považuje za uloženou dnem, v němž se bezvýsledně pokusil písemnost adresátu doručit, neboť v místě doručování nebo, jde-li o doručování fyzické osobě, ani jinde nezastihl příjemce. Byla-li však doručována prostřednictvím provozovatele poštovních služeb,

platí za den uložení písemnosti den, kterým je připravena v místě uložení pro adresáta k vyzvednutí.

Ustanovení § 50c odst. 1 o. s. ř. uvádí, že pokud byla písemnost uložena, zanechá se v místě doručování adresátu výzva, aby si písemnost vyzvedl. Podle § 50c odst. 4 o. s. ř. nebude-li uložena písemnost vyzvednuta do 3 dnů nebo, jde-li o písemnost, která má být doručena do vlastních rukou, do 10 dnů od uložení, považuje se poslední den lhůty za den doručení, i když se adresát o uložení nedozvěděl.

V projednávaném případě byla zásilka s rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem doručována do vlastních rukou žalobce na adresu M., A. 639/568 (místo, na kterém se žalobce v době řízení o žalobě zdržoval) prostřednictvím provozovatele poštovních služeb. Jelikož žalobce nebyl na této adrese zastižen a jiné místo pro doručování nebylo známo, byla písemnost uložena u provozovatele poštovních služeb dne 3. 3. 2005 a žalobci byla v místě doručování zanechána výzva k jejímu vyzvednutí. Žalobce si písemnost určenou do vlastních rukou v úložní době nevyzvedl, proto je ze den doručení rozsudku považován den 14. 3. 2005.

Z předloženého soudního spisu také vyplývá, že žalobce předmětný rozsudek osobně převzal u Krajského soudu v Ústí nad Labem dne 2. 5. 2005.

Podle ustanovení § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí a zmeškání této lhůty nelze prominout. Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek její lhůty; případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty dle odst. 3 citovaného ustanovení nejbližší následující pracovní den. Podle § 40 odst. 4 s. ř. s. je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence, anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit.

V daném případě byl dnem určujícím počátek lhůty počítané podle týdnů den doručení rozsudku, tj. pondělí 14. 3. 2005 a posledním dnem dvoutýdenní lhůty pro podání kasační stížnosti bylo úterý 29. 3. 2005 (pondělí 28. 3. 2005 byl svátek). Kasační stížnost však byla žalobcem podána u krajského soudu teprve dne 9. 5. 2005.

Zákonnost postupu Krajského soudu v Ústí nad Labem při doručování rozsudku žalobce v kasační stížnosti nezpochybnil. Skutečnost, že si žalobce rozsudek, který již byl doručen, později osobně u krajského soudu vyzvedl, nemá na běh lhůty k podání kasační stížnosti žádný vliv.

Protože byla kasační stížnost podána opožděně, Nejvyšší správní soud ji podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byla kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. listopadu 2005

JUDr. Marie Součková
předsedkyně senátu